

М. С. Бевзюк,

викладач кафедри корекційної педагогіки та психології

Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД СІМ'Ї У ВИХОВАННІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ

Однією з актуальних проблем теорії та практики сучасної педагогіки є питання сучасного сімейного виховання. Адже від змісту і якості сімейного виховання сучасних дітей залежить доля майбутнього покоління, а, відтак, і всієї країни.

Процес формування і розвитку особистості з особливими освітніми потребами починається з часу народження дитини. Сімейне оточення допомагає маленькій людині пізнати навколишній світ у всіх його складнощах і багатогранних проявах. Не можна забувати, що такі якості, як щирість, безпосередність, справедливість, об'єктивність та врівноваженість, - завжди жадані супутники сімейної злагоди, дружби й взаєморозуміння, успіхів у вихованні дітей. Тому особливо велике значення сім'ї, яка є одночасно і надійним середовищем для дитини, і першим вихователем, вчителем і виконує функції передачі морального, духовного багатства, культурних традицій народу. Від сім'ї залежить те, якою стане людина в майбутньому. Родина закладає фундамент розвитку нахилів, здібностей дитини, формуванню її моральних якостей, здоров'я тощо. Саме через родину дитина засвоює норми людських взаємин, моральні стосунки. Жодне суспільство не може розвиватися, не спираючись на родину, сім'ю, де зароджуються й плекаються найвищі духовні та моральні цінності а отже розвивається нація, зміцнюється держава.

Закон України «Про освіту» покладає на батьків відповідальність за розвиток дитини, за повагу її гідності та виховання милосердя, любові до народу, близьких людей, рідної країни. Тому в нинішній час, важких і відповідальних рішень, змін в політиці співробітництво суспільства і сім'ї у моральному становленні дитини, стають однією з головних проблем сьогодення [1].

Вихователям дошкільних навчальних закладів важливо по-новому дивитися на роль сім'ї у вихованні дітей з особливими освітніми потребами, визначати роль і місце сімейного колективу в цьому процесі.

Формування культури є одним з головних завдань у вихованні особистості з особливими освітніми потребами. Відповідно до того, наскільки дитина в

дошкільному дитинстві опанував морально-естетичними правилами життєдіяльності, перетворивши їх у звичні для нього форми взаємин з іншими людьми, підвищується рівень розвитку його культури в дорослому житті [2].

Педагоги і психологи одноставно стверджують, що старший дошкільний вік - період активного розвитку особистості дитини (Ш. Амонашвілі, Л. Виготський, В. Давидов, С. Максименко, О. Савченко та ін.) Саме в цей період закладаються основи вихованості: розвиваються моральні уявлення, почуття, звички. Тому єдність дій вихователів ДНЗ і сім'ї є принципово важливим, оскільки дозволяє розкрити специфічні особливості виховання дитини з особливими освітніми потребами.

Добре організовані та налагоджені взаємодія сім'ї та вихователя дозволять батькам усвідомити необхідність набуття нових знань для навчання і правильного виховання власної дитини здоровим і повноцінним.

Сучасні дошкільні навчальні заклади стають відкритими для батьків, дітей та громадськості. Вони все більше уваги приділяють освіті та вихованню батьків, вважаючи це одним із принципово важливих чинників успішного навчання і виховання. Систематичне співробітництво дошкільних навчальних закладів з батьками передбачає допомогти їм уникнути причин, які призводять до емоційного дискомфорту дитини, підтримувати і розвивати потребу дитини в спілкуванні з дорослими, збагачувати гармонізацію взаємин з однолітками, вчити отримувати позитивні емоції від взаємодії з однолітками, розвивати самостійність у житті і спілкуванні.

Отже, сучасні підходи до виховання дітей з особливими освітніми потребами вимагають активної участі сім'ї в процесі навчання, виховання та розвитку дитини. Обов'язковою умовою успішності цього процесу є здатність вихователя вибудувати відносини з батьками у формі активної взаємодії.

Список використаних джерел:

1. Колупаєва А. А. Діти з особливими освітніми потребами та організація їх навчання : наук.-метод. посібник / А. А. Колупаєва, Л. О. Савчук. – К. : Наук. світ, 2010. – С. 23.
2. Показатели инклюзии [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://divo.tomsk.ru>.